

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 34275

гр. София, 20.10.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 80 състав, в
закрито заседание на 20.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Виржиния Петрова

като разгледа дело номер **10887** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Делото е образувано по жалба, подадена от адв.Х. Г., в качеството на пълномощник на Т. Д. А. с адрес в [населено място] срещу ЗППАМ №225з-1370/25-4332-004844/ от 25.09.2025г. на КО, сектор ОП при СДВР.

С посочената заповед на основание чл.22 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/ във вр. с чл.171, т.1, б.“б“ от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/ на Т. Д. А. е наложена принудителна административна мярка /ПАМ/ „временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач“, но за не повече от 18 месеца.

Предмет на разглеждане е направеното с жалбата особено искане за спиране на предварителното изпълнение на заповедта. Искането е аргументирано с твърдението, че продължаването на действието на ПАМ ще причини трудна и непоправима вреда на жалбоподателя. Сочи се, че жалбоподателят полага грижи за неговото семейство, което се нуждае от помощта му чрез превозването му до специализирани медицински центрове и снабдяването му с вещи от първа необходимост, поради което следва да е мобилен. Искането се обосновава и с това, че жалбоподателят е дал кръв за изследване, респективно е налице вероятност жалбата срещу заповедта да е основателна.

Оспорената заповед е издадена на основание чл.171, т.1, б.“б“ от ЗДвП. Съгласно чл.172, ал.6 от ЗДвП подадената жалба не спира изпълнението на приложената административна мярка.

Настоящото производство е по реда на чл.166, ал.4 във вр. ал.2 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

В случая се касае за предварително изпълнение на административен акт, допуснато по силата на закона. В тези случаи спирането на предварителното изпълнение се урежда от нормите на чл.166, ал.4 във вр. ал.2 от АПК. При тези хипотези изначално законодателят е преценил важността на обществения интерес от предварителното изпълнение и затова го е допуснал по силата на закона. Ето защо в настоящия случай не се обсъжда значим ли е и доколко общественият интерес, който законодателят е защитил с предварително изпълнение. За да бъде спряно предварително изпълнение, жалбоподателят следва да докаже значителна или трудно поправима вреда от

предварителното изпълнение, каквато в случая се твърди, но не се доказва, тъй като не са представени доказателства. Освен това предварителното изпълнение може да бъде спряно само въз основа на нови обстоятелства, несъществуващи към момента на издаване на административния акт.

Жалбоподателят не сочи /по вид и размер/ конкретни значителни и трудно поправими вреди, които ще понесе от предварително изпълнение на оспорената заповед. Действително налагането на ПАМ за продължителен период от време представлява затруднение за собственика на автомобила, респ. ще има неблагоприятни последици за жалбоподателя. Но тези последици /неудобства, засягане на права и интереси/ са в резултат на допуснатото предварително изпълнение. Те не настъпват в резултат на осъществени след издаване на акта факти и обстоятелства, поради това невъзможността превозно средство да бъде ползвано в помощ на семейството не е релевантен за преценката на значителните или трудно поправими вреди.

Вероятната основателност на жалбата също не сочи на значителни и трудно поправими вреди. Не се сочат и нови обстоятелства, несъществуващи към момента на издаване на административния акт.

Следователно само въз основа искането в жалбата за спиране на предварителното изпълнение, не може да бъде направен извод, че изпълнението би могло да причини на оспорващия значителни или труднопоправими вреди, поради което не са налице предпоставките по чл.166, ал.2 от АПК и искането за спиране на предварителното изпълнение на оспорената заповед следва да бъде оставено без уважение.

Така мотивиран и на основание чл.166, ал.4 във вр. с ал.2 от АПК, СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ искането на адв.Х. Г., в качеството на пълномощник на Т. Д. А. с адрес в [населено място] срещу ЗППАМ №225з-1370/25-4332-004844/ от 25.09.2025г. на КО, сектор ОП при СДВР. Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.